

РЕШЕНИЕ

№ 29352

гр. София, 22.07.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 47 състав, в публично заседание на 21.07.2026 г. в следния състав:

при участието на секретаря Евелина Пеева, като разгледа дело номер **110** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.16, ал.3 от Закона за чужденците в Република България /ЗЧРБ/ вр. с чл.21а от ЗЧРБ.

Образувано е по жалба на Г. Н., гражданин на Република Турция, срещу отказ от 22.12.2026г. за влизане в страната от контролиращ служител при ГКПП „К..А.“ С. К..

По изложените в жалбата съображения се моли същата да бъде уважена. Твърди се на първо място, че основанията за отказа не са ясно посочени и липсват мотиви за това.. Подчертава се, че от години лицето често пътува до РБ, поради което няма конкретна причина за наличието на отказ. Отделно се визира, че отказът е бил съобщен на страната без наличието на преводач. Дори да се счете, че има заплапа за националната сигурност, то няма конкретни данни за това. С оглед изложеното се моли да се уважи жалбата.

В съдебното производство жалбата се поддържа от адв.К.Ш. –Ф.- от АК-П. /л.47/.

Ответната страна страна оспорва жалбата чрез юрк. К. вкл. по представени писмени бележки от 17.03.2026г. на л.-59

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. ГРАД КАТО СЪОБРАЗИ ОБСТОЯТЕЛСТВАТА ПО ДЕЛОТО И СТАНОВИЩАТА НА СТРАНИТЕ, НАМИРА ЗА УСТАНОВЕНО СЛЕДНОТО:

Жалбата е в срок от 30.12.2025г. /при присъствен отказ от 22.12.2025г.-заб.не са допуснати свидетели за датата на отказа видно от опр. за насрочване/, от адресат на акта, засегнат неблагоприятно, поради което следва да се разгледа по съществото ѝ.

Касателно доводите за неяснота какво е връчено на лицето и че не е имало преводач: съдът не дава вяра на направеното твърдение. Макар да няма данни за преводач – дали и

кога е връчен отказа има отношение към правото на оспорване, а не и към материалната законосъобразност на акта. Отделно отказът е по образец, който има изписване на акта както на български, така и на английски в дясно. Ето защо изложеното –се приема за защитна теза. От друга страна – е ирелевантно, доколкото жалбата е в срок, а съответно преписката е по делото и лицето има пълномощник, който се е запознал със същата и мотивите за отказа.

По съществото си –оспорването е неоснователно.

За да достигне до посочената констатация, съдът съобрази от фактическа страна и правна страна следното:

Отказът е постановен от компетентен орган като в тази връзка не се споделят възраженията на оспорващия. Видно от отказа в същия изрично е посочен органа, който го е постановил – С. К. –контролиращ служител на ГКПП „Капитан А.“. Следователно постановилото отказа лице е на длъжност „контролиращ служител“ на посоченото ГКПП при ГДГП. Видно от Акт за встъпване в длъжност на л.21 на 30.03.2018г. С. К. е преназначен на младши изпълнителска длъжност Командир на отделение 01 група към ГКПП „К.А.“ вкл. е представена дл. характеристика и протокол за запознаването й. Следователно лицето е компетентно именно в качеството му на граничен полицаи, който съгласно чл.31, ал.1 от Инструкция №8121з-1492 от 04.11.2022г. за реда и организацията за осъществяване на проверки на ГКПП- осъществява граничен контрол и при извършването му при наличието на предпоставките за отказ издава същия по формуляр част „Б“ от приложение V на Регламент 2016/399 във връзка с Кодекса на Съюза за режима на движение на лица през границите.

Не се споделят възраженията в жалбата, че няма основание за отказ. По посочения формуляр е отразено, че лицето няма виза. Отделно към преписката е представен протокол на л.8 за доброволно предаване от 22.12.2025г., като видно от същия е предадено българско разрешение за пребиваване №701302732 от 03.11.2023, което е обявено за невалидно от издаващия орган. Следва да се подчертае, че за наличието на тези данни контролиращият служител черпи от системата, видно от която извлечение на л.14 е отразено, че лицето е с отнето разрешение за пребиваване. В тази връзка към преписката е представена Заповед №272з-2139 от 27.06.2025г. на л.17 издадена от ОД на МВР Х., с която на лицето е наложена ПАМ „Отнемане на правото на пребиваване в РБ“. Отразено е, че заповедта е влязла в сила на 09.09.2025г.. С писмо на л.53 издателят на акта е внесъл яснота за начина на връчване- със съобщение в пощенската кутия. Жалбоподателят е оспорил тази заповед пред АС-Хасково, тъй като е счел, че няма валидно връчване, при което е образувано адм.дело №81/2026г., което е прекратено с невлязло в сила определение, видно от удостоверение от съда на л.80. Съдът намира в заключение, че е неотносимо към делото дали в действителност тази заповед е връчена или не и дали е влязла в сила. Наличието й като административен акт, отразен в системата на ГКПП, от който да черпи информация ответникът – е факт. Следователно ответникът в конкретния случай действа при условията на обвързана компетентност и е длъжен да съобрази посоченото обстоятелство. С това не е нарушено правото на защита на лицето. В този смисъл, че ответникът действа при условията на обвързана компетентност е съдебната практика на ВАС. В този смисъл решение №2492 от 09.03.2026г. по адм.дело №574/26г, решение №2875 от 16.03.2026г. по дело №470/26г. на ВАС.

Следователно касае се и за материално законосъобразен отказ. Няма данни, че същият е постановен и в преследване на друго цел, освен законоустановената. Следователно трябва

да се отхвърли жалбата.

ВОДИМ ОТ ГОРЕИЗЛОЖЕНОТО СЪДЪТ

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ като неоснователна жалбата на Г. Н., гражданин на Република Турция, срещу ОТКАЗ от 22.12.2026г. за влизане в страната от контролиращ служител при ГКПП „К..А.“ С. К. при ГД "Гранична полиция"-МВР.

Решението може да се обжалва в 14 дневен срок от съобщаването му с касационна жалба пред Върховния административен съд на РБ чрез АССГ. Преписи на страните.

СЪДИЯ:

Съдия: